

U S T A W A**z dnia****o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych¹⁾**

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb ustalania, dokonywania zmian i znoszenia urzędowych nazw miejscowości i ich części oraz urzędowych nazw obiektów fizjograficznych, w tym także dodatkowych nazw w językach mniejszości narodowych;
- 2) zasady działania Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych;
- 3) sposób ustalania i ogłaszania wykazów urzędowych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do ustalania, dokonywania zmian i znoszenia urzędowych nazw w zakresie uregulowanym przepisami o ochronie przyrody, a także w przypadkach, gdy urzędową nazwę określa odrębna ustawa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) jednostka osadnicza - wyodrębniony przestrzennie obszar zabudowy mieszkaniowej wraz z obiektami infrastruktury technicznej, zamieszkały przez ludzi;

- 2) miejscowość – jednostkę osadniczą lub inny obszar zabudowany, odróżniające się od innych miejscowości odrębną nazwą, a przy jednakowej nazwie – odmiennym określeniem ich rodzaju;
- 3) miejscowość zamieszкана – miejscowość, w której stale przebywa lub jest zameldowana na pobyt stały co najmniej jedna osoba;
- 4) miejscowość niezamieszкана – miejscowość, w której nie przebywa stale lub nie jest zameldowana na pobyt stały co najmniej jedna osoba;
- 5) rodzaj miejscowości – określenie charakteru miejscowości ukształtowanej w procesie rozwoju osadnictwa, w szczególności: miasto, osiedle, wieś, osada, kolonia, przysiółek i ich części;
- 6) miasto – jednostkę osadniczą o przewadze zwartej zabudowy i funkcjach nierolniczych, posiadającą prawa miejskie bądź status miasta nadany w trybie określonym odrębnymi przepisami;
- 7) wieś – jednostkę osadniczą o zwartej lub rozproszonej zabudowie i istniejących funkcjach rolniczych lub związanych z nimi usługowych lub turystycznych, nieposiadającą praw miejskich lub statusu miasta;
- 8) osiedle – zespół mieszkaniowy stanowiący integralną część miasta lub wsi;
- 9) osada – niewielką jednostkę osadniczą na terenie wiejskim o odmiennym (wyróżniającym się) charakterze zabudowy albo zamieszkaną przez ludność związaną z określonym miejscem

lub rodzajem pracy, w szczególności: osadę młyńską, osadę leśną, osadę rybacką, osadę kolejową, osadę po byłym państwowym gospodarstwie rolnym. Osada może być samodzielna lub może stanowić część innej jednostki osadniczej;

- 10) kolonia – jednostkę osadniczą powstałą jako rezultat ekspansji miejscowości poza obszar wcześniej istniejącej zabudowy, w szczególności: kolonię miasta, kolonię wsi;
- 11) przysiółek – skupisko kilku gospodarstw położonych poza zabudową wsi, stanowiące integralną część wsi;
- 12) obiekt fizjograficzny - wyodrębniony składnik środowiska geograficznego, w szczególności: nizinę, wyżynę, wzgórze, pasmo górskie, górę, szczyt góry, przełęcz, dolinę, kotlinę, jaskinię, rzekę, kanał, jezioro, zatokę, bagno, staw, sztuczny zbiornik wodny, wodospad, las, kompleks leśny, uroczysko, półwysep, wyspę.

Art. 3. 1. Urzędowe nazwy ustala się, zmienia i znosi dla:

- 1) miejscowości zamieszkałych;
- 2) miejscowości niezamieszkałych;
- 3) obiektów fizjograficznych.

2. Przy ustalaniu urzędowych nazw, o których mowa w ust.1, określa się również rodzaj danej miejscowości lub obiektu fizjograficznego. Do określenia i zmiany rodzaju miejscowości lub obiektu fizjograficznego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące ustalania i zmian ich nazw.

Komisja Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych

Art. 4. 1. Tworzy się Komisję Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych, zwaną dalej “Komisją”, jako organ opiniodawczo–doradczy w sprawach ustalania, dokonywania zmian i znoszenia urzędowych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych, zwanych dalej “urzędowymi nazwami”.

2. Komisja działa przy ministrze właściwym do spraw administracji publicznej.

3. Do zadań Komisji należy:

- 1) opiniowanie wniosków o ustalenie, zmianę lub zniesienie urzędowych nazw;
- 2) opiniowanie projektów wykazów, o których mowa w art. 10 ust.1;
- 3) wnioskowanie o ustalenie, zmianę lub zniesienie urzędowych nazw miejscowości niezamieszkanek;
- 4) wyrażanie opinii w innych sprawach dotyczących realizacji niniejszej ustawy oraz wykonywanie innych zadań określonych w regulaminie Komisji.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb pracy Komisji oraz wysokość wynagrodzenia przysługującego członkom za udział w posiedzeniach Komisji, uwzględniając, że maksymalna wysokość wynagrodzenia nie może przekroczyć 60 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonego w odrębnych przepisach.

Art. 5. 1. W skład Komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący, którym jest przedstawiciel nauki z dziedziny językoznawstwa, powoływany na czteroletnią kadencję przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, spośród osób wskazanych przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 2) zastępca przewodniczącego, powoływany na czteroletnią kadencję przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej na wniosek przewodniczącego Komisji, spośród członków Komisji, o których mowa w pkt 4;
- 3) sekretarz, którym jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 4) sześciu członków powoływanych na czteroletnią kadencję przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej spośród przedstawicieli nauki zgłoszonych przez rady wydziałów szkół wyższych oraz rady naukowe komitetów i instytutów Polskiej Akademii Nauk – z dziedzin: językoznawstwa, historii, geografii i kartografii;
- 5) po jednym przedstawicielu: Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Głównego Geodety Kraju oraz Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, powoływanych na czteroletnią kadencję przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może odwołać członka Komisji przed upływem kadencji, w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;

2) po trzech nieusprawiedliwionych, kolejno następujących po sobie nieobecnościach na posiedzeniu Komisji;

3) wniosku organu, który zgłosił kandydata na członka.

3. Obsługę administracyjną prac Komisji zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

4. Koszty działalności Komisji są pokrywane z budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

Rozdział 3

Urzędowe nazwy miejscowości i obiektów fizjograficznych

Art. 6. 1. Urzędowa nazwa miejscowości lub obiektu fizjograficznego, jest ustalana:

1) dla miejscowości – w pierwszym i drugim przypadku deklinacji, a dla miast i wsi – także w formie przymiotnikowej utworzonej od ustalonej nazwy;

2) dla obiektów fizjograficznych – w pierwszym i drugim przypadku deklinacji.

2. Podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane używać urzędowych nazw ustalonych zgodnie z niniejszą ustawą, z uwzględnieniem odpowiednich przypadków deklinacji.

Art. 7. 1. Urzędowe nazwy, z zastrzeżeniem art. 1 ust. 2, ustala, zmienia lub znosi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw administracji publicznej, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 8.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać dotychczasową nazwę urzędową, nazwę po zmianach, rodzaj miejscowości lub obiektu fizjograficznego, pierwszy i drugi przypadek deklinacji, a w przypadku nazw miast i wsi - również formę przymiotnika utworzonego od tej nazwy.

Art. 8. 1. Urzędowa nazwa jest ustalana, zmieniana lub znoszona na wniosek rady gminy, na obszarze której jest położona miejscowość lub obiekt fizjograficzny.

2. Rada gminy przedstawia wniosek, o którym mowa w ust.1, ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej za pośrednictwem wojewody. W przypadku wniosku dotyczącego nazwy miejscowości zamieszkaney, rada gminy jest obowiązana uprzednio przeprowadzić w tej sprawie konsultacje z mieszkańcami tej miejscowości, w trybie określonym w przepisach ustawy o samorządzie gminnym.

3. Urzędowa nazwa może być ustalona, zmieniona lub zniesiona przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, z jego inicjatywy, a także z inicjatywy Komisji. Przed ustaleniem, zmianą lub zniesieniem urzędowej nazwy, minister występuje do rady gminy, starosty, właściwego miejscowo wojewody i Komisji, a w przypadku obiektu fizjograficznego, także zarządu województwa – o opinię. Opinia rady gminy jest poprzedzana przeprowadzeniem konsultacji z mieszkańcami miejscowości, której sprawa dotyczy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) uchwałę rady gminy w sprawie wystąpienia o ustalenie, zmianę lub zniesienie urzędowej nazwy, wraz z uzasadnieniem;

- 2) w przypadku obiektu fizjograficznego – także opinie zarządów województw, na terenie których obiekt się znajduje;
- 3) omówienie wyników konsultacji przeprowadzonych z mieszkańcami miejscowości, której wniosek dotyczy;
- 4) opinię starosty powiatu, na terenie którego jest położona miejscowość lub obiekt fizjograficzny, jako właściwego w sprawach geodezji i gospodarki gruntami;
- 5) mapę topograficzną z zaznaczonymi granicami miejscowości lub obiektu fizjograficznego, będących przedmiotem wniosku;
- 6) informację o kosztach finansowych proponowanej zmiany.

5. W przypadku niewyrażenia opinii, o której mowa w ust. 4 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia o opinię, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

6. Wojewoda jest obowiązany przekazać ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie później niż w ciągu 30 dni od jego otrzymania, dołączając swoją opinię. Wniosek przekazany przez wojewodę podlega zaopiniowaniu przez Komisję.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w terminie do dnia 31 marca roku poprzedzającego rok, w którym ma nastąpić ustalenie, zmiana lub zniesienie urzędowej nazwy.

8. Ustalenie, zmiana lub zniesienie urzędowych nazw następuje z dniem 1 stycznia.

9. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw administracji publicznej

zawiadamia niezwłocznie, za pośrednictwem wojewody, wnioskodawcę o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może, w drodze rozporządzenia, ustalić, a następnie zmienić lub znieść, dodatkową urzędową nazwę w języku mniejszości narodowej, jeżeli na obszarze gminy jest dopuszczony język pomocniczy, w trybie uregulowanym w przepisach o mniejszościach narodowych. Do przeprowadzenia postępowania w sprawie ustalenia, zmiany lub zniesienia dodatkowej urzędowej nazwy w języku mniejszości narodowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 8.

2. Ustalenie dodatkowej urzędowej nazwy w języku mniejszości narodowej następuje zgodnie z zasadami pisowni tego języka.

3. Dodatkowa urzędowa nazwa, o której mowa w ust. 1, jest umieszczana po urzędowej nazwie w języku polskim i nie może być stosowana samodzielnie, chyba że wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

Rozdział 4

Wykazy urzędowych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w terminie pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy, ustali, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędowych nazw miejscowości oraz, w terminie dziesięciu lat, wykaz urzędowych nazw obiektów fizjograficznych, zwane dalej „wykazami”.

2. Urzędowe nazwy podaje się w wykazach w pierwszym przypadku deklinacji, w kolejności alfabetycznej, z określeniem rodzaju miejscowości lub obiektu fizjograficznego, określeniem umiejscowienia w

jednostkach zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa oraz z podaniem końcówki drugiego przypadku deklinacji, a dla miast i wsi również formy przymiotnikowej nazwy.

3. W wykazach podaje się także:

- 1) dodatkową urzędową nazwę w języku mniejszości narodowej, jeżeli została ona ustalona w trybie art. 9;
- 2) siedmiocyfrowy identyfikator miejscowości z urzędowego rejestru podziału terytorialnego kraju „TERYT”;
- 3) współrzędne geograficzne obiektów fizjograficznych;
- 4) w przypadku części miejscowości – nazwę miejscowości, do której dana część należy.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, aktualne wykazy urzędowych nazw miejscowości oraz obiektów fizjograficznych. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 11. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) geodezji i kartografii;
- 2) krajowego systemu informacji o terenie;
- 3) ewidencji gruntów i budynków;
- 4) inwentaryzacji i ewidencji sieci uzbrojenia terenu;
- 5) rozgraniczania nieruchomości;
- 6) państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;
- 7) uprawnień do wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych;
- 8) numeracji porządkowej nieruchomości w miejscowościach.”;

2) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Numeracja porządkowa nieruchomości w miejscowościach

Art. 47a. Do zadań gminy należy:

- 1) umieszczanie i utrzymywanie w należyтым stanie tabliczek z nazwami ulic i placów w miastach oraz innych miejscowościach na obszarze gminy, w których nadano nazwy ulicom i placom,
- 2) ustalanie numerów porządkowych nieruchomości zabudowanych oraz nieruchomości przeznaczonych pod zabudowę

zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a także prowadzenie i aktualizowanie ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości.

Art.47b. 1. Właściciele nieruchomości zabudowanych oraz nieruchomości przeznaczonych pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego są obowiązani umieścić na nieruchomości, w widocznym miejscu, tabliczkę z numerem porządkowym nieruchomości oraz utrzymywać ją w należyтым stanie.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numerów porządkowych oraz oznaczania nimi nieruchomości, uwzględniając w szczególności, że oznaczenie nieruchomości numerem porządkowym następuje z urzędu lub na wniosek właściciela nieruchomości.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 95, poz. 425, Nr 107, poz. 464 i Nr 114, poz. 492, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126) w art. 1 skreśla się pkt 1.

Art. 13. Do czasu powołania składu osobowego Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych, nie dłużej jednak niż przez rok od dnia wejścia w życie ustawy, jej zadania wykonuje Komisja Ustalania Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych utworzona na podstawie rozporządzenia wymienionego w art.16.

Art. 14. Wnioski w sprawie ustalania lub zmiany urzędowej nazwy, złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, uznaje się za złożone w terminie i trybie określonym w ustawie.

Art. 15. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc przepisy wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w art. 16.

Art. 16. Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji nieruchomości (Dz.U.R.P. Nr 94, poz. 850 oraz Dz.U. z 1948 r. Nr 36, poz. 251, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198).

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ustawa zmienia ustawy:

- z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363);

- z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 95, poz. 425, Nr 107, poz. 464 i Nr 114, poz. 492, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 114, poz. 542 z 1997 r. Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126).

UZASADNIENIE

Obowiązujące przepisy rangi ustawowej, dotyczące zagadnień regulowanych projektowaną ustawą, pochodzą z okresu II Rzeczypospolitej – zawarte są w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R.P. Nr 94, poz. 850, z późn. zm.). Przepisy te nie są dostosowane ani do przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ani też do nowego podziału administracyjnego państwa. Nie zawierają także trybu postępowania dotyczącego np. zniesienia nazwy urzędowej.

Potrzeba wydania nowej, kompleksowej regulacji, wynika również z utraty z dniem 31 grudnia 1998 r. mocy obowiązującej przepisów art. 52 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 32, poz. 176, z późn. zm.) zawierających także normy kompetencyjne w zakresie regulowanym projektowaną ustawą.

Dotychczasowe unormowania prawne nie zawierają także żadnej regulacji pozwalającej na realizację idei zawartych w Konwencji Ramowej Rady Europy o Ochronie Mniejszości Narodowych z 1994 r., stanowiącej standard międzynarodowy.

Projektowana ustawa zawiera unormowania pozwalające na ustalenie, zmianę i zniesienie urzędowej nazwy miejscowości (tak zamieszkaney, jak i niezamieszkaney) – definiując jednocześnie pojęcie „miejscowości” i „obiektu fizjograficznego”. Ustawa nie reguluje natomiast zasad i trybu ustalania nazw urzędowych jednostek podziału terytorialnego, co regulują przepisy odrębne.

Przedstawiany projekt ustawy określa tryb postępowania w ww. sprawach, powierzając rolę opiniotwórczą utworzonemu na nowych zasadach organowi doradczemu ministra właściwego do spraw administracji publicznej, jakim jest Komisja Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych. W skład Komisji wchodzi przede wszystkim przedstawiciele dziedzin naukowych z zakresu językoznawstwa, historii, geografii i kartografii. Kandydatów na członków Komisji przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej rady wydziałów szkół wyższych oraz rady naukowe komitetów i instytutów Polskiej Akademii Nauk – działające w zakresie tych dziedzin.

W projektowanej ustawie przewidziano tryb ustalania nazwy oraz tryb zmiany i zniesienia urzędowej nazwy. Nazwę ustala, zmienia i znosi – minister właściwy do spraw administracji publicznej, na wniosek rady gminy przekazany za pośrednictwem właściwego terytorialnie wojewody. Przed wystąpieniem z wnioskiem o ustalenie, zmianę lub zniesienie urzędowej nazwy miejscowości lub obiektu fizjograficznego, rada gminy musi uzyskać opinie: starosty powiatu (a w odniesieniu do nazwy obiektu fizjograficznego – także zarządu województwa) oraz wojewody. Jeżeli wniosek dotyczy nazwy miejscowości zamieszkaney, rada gminy jest ponadto zobowiązana do przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami tej miejscowości.

Urzędowa nazwa może być ustalona, zmieniona lub zniesiona przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, także z jego inicjatywy oraz z inicjatywy Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych.

Wnioski składa się ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, w terminie do dnia 31 marca roku poprzedzającego rok, w którym ma nastąpić zmiana. Proponowany termin został ustalony w sposób analogiczny, jak to miało miejsce w ustawach o samorządzie gminnym i o samorządzie powiatowym. Konieczność ustalenia terminu wynika z harmonogramu wieloetapowych prac legislacyjnych i ilości proponowanych zmian (średnio ok. 500 rocznie).

Ustalenie, zmiana lub zniesienie urzędowej nazwy następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw administracji publicznej – z uwagi na konstytucyjne wymogi systemu źródeł prawa.

Projektowana ustawa stwarza podstawę prawną oraz określa tryb wydawania wykazów urzędowych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych, pozwalając na ustalenie, w sposób nie budzący wątpliwości, stanu „początkowego” urzędowych nazw, przez wydanie, w terminie pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy, pierwszego wykazu nazw miejscowości oraz, w terminie dziesięciu lat, pierwszego wykazu urzędowych nazw obiektów fizjograficznych.

Wobec objęcia treścią projektowanej ustawy większości spraw zawartych dotychczas w wymienionym na wstępie rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., proponuje się uchylenie tego rozporządzenia w całości oraz przeniesienie regulacji dotyczących kwestii ustalania numeracji nieruchomości do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.).

Akty wykonawcze wydane na podstawie cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. zachowają moc prawną do czasu wydania aktów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy. Rozwiązanie to zapobiegnie powstaniu luki prawnej.

Projektowane rozłożenie terminu prac nad przygotowaniem pierwszych wykazów urzędowych nazw na kilka lat spowoduje, że wejście w życie ustawy nie pociągnie za sobą znacznych wydatków, zwłaszcza z budżetu państwa, poza wynagrodzeniami dla członków Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych, na działalność której wydatki szacuje się na 28 tys. zł w skali roku. Wydatki związane ze zmianami nazw miejscowości w ciągu roku są pokrywane przez gminy ze środków własnych. Nie jest możliwe precyzyjne ustalenie kosztów w tym zakresie, ponieważ zmiany te są dokonywane w trybie wnioskowym, a zatem koszty są uzależnione od podjęcia stosownej inicjatywy przez wnioskodawców. Należy przy tym zaznaczyć, że w wielu przypadkach wystąpienia wnioskodawców mają na celu usankcjonowanie, od strony

formalnej, stanu istniejącego w terenie, w związku z czym proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych skutków finansowych.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/ 657/2003/DPE-ap

Warszawa, 28.02.2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-28-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Tadeusz Matusiak

Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji